

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠ.ΠΟ.Α.

16 | 9 | 22

21:00 / ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

GALA MARIA CALLAS

Διεύθυνση Ορχήστρας Philippe Bach
Σοπράνο Αλεξία Βουλγαρίδου
Βαρύτονος Άρης Αργύρης

Έργα
Βέρντι, Μασκάνι, Μότσαρτ, Πουτσίνι, Τσαϊκόφσκι

Διευθύντρια Κ.Ο.Θ. Ζωή Τσόκανου
Αν. Διοικητική Διευθύντρια Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος Αντώνιος Κωνσταντινίδης
Μέλη Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Γραμματεία Μαρία Νιμπή
Λογιστήριο Μανώλης Αδάμος
Ταμίας Έλενα Παράσχου
Φροντιστής Πέτρος Γιάντσης
Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας Νίκος Κυριακού
Υπεύθυνος Υλοποίησης
Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού Φίλιππος Χατζησίμου
Φροντιστής Γιώργος Νιμπής
Συνεργάτιδα Διεύθυνσης Μίνα Παπακωνσταντίνου
Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο Θεοδώρα Καραμανίδου
Λογιστήριο Έφη Τερζή
Γραμματεία Όλγα Αϊλαρούδη
Κλητήρας Νικηφόρος Κάκογλου
Λογιστήριο Κατερίνα Νούλιου
Γραφείο Τύπου Μαρία Πάσχου

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις Γεωργία Καραντώνη
Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματισμού Αγγελική Κουρουκλίδου

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού Γραφιστική επιμέλεια: Χρυσοχοϊδης Γεώργιος Εκτύπωση εντύπου: Άρια

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Υπό την εποπτεία του ΥΠ.Π.Ο.Α.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος Βασίλειος Γάκης
Αντιπρόεδρος Θεοφάνης Ουγγρίνης
Γενική Γραμματέας Ευγενία Αλεξανδροπούλου-Αιγυπτιάδου
Ταμίας Εμμανουήλ Ασπασίδης
Μέλη Δήμητρα Καρσοφύλλη-Κωνσταντινίδη
Λένα Κουλούρη-Τορνιβούκα
Νικόλαος Παπαϊωάννου
Αμαλία Τσαμπάζη
Κυριάκος Χαμουζάς

Αναπληρούσα
τον Γενικό Διευθυντή /
Οικονομική Διευθύντρια
Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Τεχνικός Διευθυντής

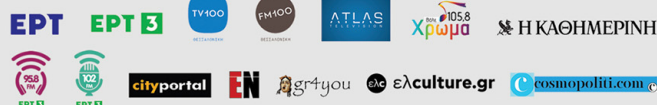
Μηλίτσα Χασάπη
Χρίστος Γαλιλαίας
Απόστολος Ανδριάς

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Γραφείο Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού Παναγιώτης Κουντούρης
Τμήμα Οργάνωσης & Εκτέλεσης Παραγωγής Μαρία Ροδοκαλάκη
Stage Manager Κάλλια Κεραμέως
Υπεύθυνος Ήχου Τριαντάφυλλος Ζαχαριάδης
Υπεύθυνος Φωτισμού Άγγελος Τενκετζής
Αυτοματισμοί Σκηνής Εμμανουήλ Τράγιας
Μηχανικός Σκηνής Γιώργος Πατουλίδης
Οδηγός Σκηνής Ία Τσοχμελίτζε
Τεχνικοί Γενικών Καθηκόντων Μάρκε Προκοπίου, Ντάβιντ Προκοπίου, Νεκτάριος Μαστρογιαννίτης

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

16 | 9 | 22

21:00 / ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

GALA
MARIA CALLAS

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Διεύθυνση Ορχήστρας **Philippe Bach**
Σοπράνο **Αλεξία Βουλγαρίδου**
Βαρύτονος **Άρης Αργύρης**

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791)
Εισαγωγή από την όπερα "Οι Γάμοι του Φίγκαρο" 4'

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791)
Ντουέτο "Là ci darem la mano" από την όπερα "Ντον Τζιοβάννι" 4'

Φραντσέσκο Τσιλέα (1866-1950)
Άρια "Ecco respiro appena" από την όπερα "Αντριάνα Λεκουβρέρ" 4'

Τζουζέπε Βέρντι (1813-1901)
Εισαγωγή από την όπερα "Ναμπούκο" 8'

Τζουζέπε Βέρντι (1813-1901)
Ρετσιτατίβο - άρια - καμπαλέτα "Son pur queste... Dio di Giuda... o prodi miei..."
από την όπερα "Ναμπούκο" Α' εκτέλεση Κ.Ο.Θ. 9'

Τζουζέπε Βέρντι (1813-1901)
Ντουέτο "Donna, chi sei?" από την όπερα "Ναμπούκο" Α' εκτέλεση Κ.Ο.Θ. 10'

Διάλειμμα

Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι (1840-1893) Ιταλικό καπρίτσιο, έργο 45 15'

Τζάκομο Πουτσίνι (1858-1924) Άρια "Un bel di vedremo" από την όπερα "Μαντάμα Μπατερφλάι" 5'

Τζάκομο Πουτσίνι (1858-1924) Ιντερμέτζο από την όπερα "Μανόν Λεσκώ" 5'

Τζάκομο Πουτσίνι (1858-1924) Άρια "Nulla...silenzio" από την όπερα "Ο Μανδύας" Α' εκτέλεση Κ.Ο.Θ. 4'

Πιέτρο Μασκάνι (1863-1945) Ιντερμέτζο από την όπερα Αγροτική Ιπποσύνη (Cavalleria Rusticana) 4'

Πιέτρο Μασκάνι (1863-1945)
Άρια "Voi lo sapete, o mamma" από την όπερα Αγροτική Ιπποσύνη (Cavalleria Rusticana) 3'

Πιέτρο Μασκάνι (1863-1945)
Ντουέτο "Ah! Il signore vi manda, Compar Alfio..." από την όπερα Αγροτική Ιπποσύνη (Cavalleria Rusticana) 6'

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791)

Εισαγωγή από την όπερα “Οι Γάμοι του Φίγκαρο”

Ο μεγαλοφυής Μότσαρτ ολοκλήρωσε 13 λυρικά αριστουργήματα με τα οποία άλλαξε τον ρου της ιστορίας της βιεννέζικης μουσικής, με όπλα τη συνθετική του δεινότητα, τον οικουμενικό χαρακτήρα της μουσικής του και την ικανότητα να σκιαγραφεί με απaráμιλλη τέχνη τους χαρακτήρες και τα συναισθήματα των ηρώων. Η τετράπρακτη όπερα μπούφα ‘Οι Γάμοι του Φίγκαρο’ προκάλεσε εξαρχής αντιδράσεις λόγω των αιχμηρών κοινωνικών της σχολίων και της υπεράσπισης των δίκαιων αιτημάτων του λαού έναντι της εξουσίας. Η υπόθεση πραγματεύεται τις ερωτικές περιπέτειες του κόμη Αλμαβίβα με τη νεαρή υπηρέτρια Σουζάνα, που είναι αρραβωνιασμένη με τον, επίσης, υπηρέτη Φίγκαρο. Πίσω από τα διάφορα ερωτικά μπλεξίματα που συνθέτουν την πλοκή της ιστορίας και παρουσιάζονται με έναν ιδιοφυή κωμικό τρόπο, το έργο θέτει το ζήτημα του αγώνα της εργατικής τάξης για αυτοδιάθεση μέσα σε ένα αυστηρό φεουδαρχικό περιβάλλον και εξερευνά παράλληλα τον εσώτερο κόσμο και τις μύχιες σκέψεις των πρωταγωνιστών. Η ουβερτούρα της όπερας ξεκινά με ένα βουητό σαν ψίθυρο, ώσπου ξαφνικά οι τρομπέτες με τα κρουστά ξεκινούν μία σειρά δυνατών και αισιόδοξων ξεσπασμάτων δίνοντας τη σκυτάλη σε βιολιά, φλάουτα και όμποε. Το κομμάτι αυτό είναι αυτοτελές, δεν δανειζεται δηλαδή θέματα από την όπερα, όμως μεταφέρει με απολαυστικό τρόπο το γενικό κλίμα του έργου. Είναι φρενήρης, αισιόδοξη, πνευματώδης και με οξυδερκές χιούμορ.

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791)

Ντουέτο “Là ci dagem la mano” από την όπερα “Ντον Τζιοβάννι”

Ο ‘Ντον Τζιοβάννι’ του Μότσαρτ αποτελεί αναμφισβήτητα μία από τις δημοφιλέστερες όπερες όλων των εποχών και ένα από τα κορυφαία επιτεύγματα του κορυφαίου συνθέτη. Ο ήρωας του έργου, εμπνευσμένος από τον θρυλικό Δον Ζουάν του Τίρσο δε Μολίνα, είναι ένας ανελέητος γυναικοκατακτητής χωρίς ηθικούς φραγμούς στο κυνήγι της ηδονής. Η υπόθεση ξετυλίγεται γύρω από τον έκλυτο βίο του και τις διάφορες ερωτικές του περιπέτειες ως την τελική του πτώση, που ξεκινά ουσιαστικά από την αρχή του έργου. Το ντουέτο “Là ci dagem la mano” (Εκεί θα πιστούμε από το χέρι) του πρωταγωνιστή με τη νεαρή χωρική Τσερλίνα ακούγεται στην Α΄ πράξη και είναι το μοναδικό ερωτικό ντουέτο της όπερας, αλλά κι αυτό ακόμη αφορά έναν ανολοκλήρωτο έρωτα, ενώ διακόπτεται σύντομα από την Ντόνα Ελβίρα. Ο Ντον Τζιοβάννι κολακεύει τη δύστυχη

χωρική και φτάνει στο σημείο να υποσχεθεί γάμο στη μέλλουσα νύφη ενός άλλου προκειμένου να την πείσει για τις προθέσεις του και να του αφεθεί, ενώ αυτή αμφιταλαντεύεται μεταξύ της έλξης που της ασκεί αυτός ο γοητευτικός ευγενής και όλων των ενστίκτων της που την προειδοποιούν για τον κίνδυνο, αλλά και της ηθικής της που δεν της επιτρέπει να προδώσει τον Μαζέττο, σε μία συγκλονιστική πάλη μέσα της. Η μαγεία καταστρέφεται βίαια από την είσοδο της Ντόνα Ελβίρα που ξεσκεπάζει την υποκρισία του.

Φραντσέσκο Τσιλέα (1866-1950)

Άρια “Ecco respiro appena” από την όπερα “Αντριάνα Λεκουβρέρ”

Η τετράπρακτη όπερα του Τσιλέα ‘Αντριάνα Λεκουβρέρ’ εξελίσσεται στο Παρίσι, τον Μάρτιο του 1730. Το λιμπρέτο του Κολαουτίι είναι βασισμένο στο ομώνυμο θεατρικό έργο των Σκριμπ και Λεγκουβέ, οι οποίοι δόμησαν την υπόθεση της γύρω από τις φήμες και το θόρυβο που ξεσήκωσε ο θάνατος της Αντριάνας Λεκουβρέρ, μίας πρωταγωνίστριας της περίφημης Κομεντί Φρανσαιζ, που την εποχή εκείνη ήταν σχετικά νεότευκτη και συγκέντρωνε το σύνολο των σπουδαίων Γάλλων ηθοποιών. Η Αντριάνα ερωτεύεται τον Μαουρίτσιο, κόμη της Σαξονίας και ισχυρό Γάλλο στρατάρχη, ο οποίος όμως διατηρεί σχέση και με την πριγκίπισσα ντε Μπουγιόν για πολιτικούς σκοπούς. Όταν αποφασίζει να παρατήσει την πριγκίπισσα, εκείνη τον εκδικείται στέλνοντας δηλητηριασμένα άνθη στην ηθοποιό. Η Αντριάνα σβήνει στην αγκαλιά του Μαουρίτσιο. Η τρυφερή άρια “Ecco : respiro appena... Io son l’umile ancella” χρησιμοποιείται από το συνθέτη στην αρχή του έργου, ως ένα εισαγωγικό πορτραίτο του χαρακτήρα της πρωταγωνίστριας που αναδεικνύει τη σεμνότητα και την ευγένειά της: «Κοιτάζτε εδώ... μόλις μετά βίας αναπνέω. Δεν είμαι τίποτα παραπάνω από ένας ταπεινός υπηρέτης ενός λαμπρού δημιουργού...».

Τζουζέπε Βέρντι (1813-1901)

Εισαγωγή από την όπερα “Ναμπούκο”

Η όπερα Ναμπούκο’ (Ναβουχοδονόσορ) είναι ένα λυρικό δράμα που εξελίσσεται τα χρόνια της βιβλικής Βαβυλωνίας αιχμαλωσίας, μετά την πτώση της Ιερουσαλήμ. Ο Βέρντι χρησιμοποιεί ως σύμβολο τον απελευθερωτικό αγώνα των Εβραίων για να εκφράσει τον αντίστοιχο αγώνα των συμπατριωτών του για ανεξαρτησία και τον πόθο τους για ένωση όλων των Ιταλών σε ένα κράτος που θα φέρει την ‘Risorgimento’ (Ανάσταση) του πολιτισμού της Ιταλίας. Στην εισαγωγή του έργου ακούγονται όλες οι υπέροχες μελωδίες της

όπερας, με προεξάρχουσα τη συναρπαστική μελωδία του χορωδιακού ‘Πέτα, πέτα χρυσόφτερη σκέψη...’, που αποτελεί το σημείο από το λιμπρέτο του Σολέρα το οποίο διάβασε κατά τύχη ο συνθέτης και του κέντρισε το ενδιαφέρον για να συνεχίσει και με το υπόλοιπο κείμενο. Ο Βέρντι συγκλονίστηκε τόσο βαθιά από την ιστορία, ώστε αναίρεσε την απόφασή του να μην ξαναγράψει μουσική, μετά το χαμό της οικογενείας του.

Τζουζέπε Βέρντι (1813-1901)

Ρετσιτατίβο-άρια-καμπαλέτα “Son pur queste... Dio di Giuda... o prodi miei...” από την όπερα “Ναμπούκο”

Στην αρχή της Δ΄ πράξης της όπερας ‘Ναμπούκο’ (Ναβουχοδονόσορ) με τίτλο ‘Το κατεστραμμένο είδωλο’ ο φυλακισμένος από την Άμπιγκειλ βασιλιάς έχει χάσει τα λογικά του και ξυπνά κάθιδρος ακούγοντας κλάματα και φωνές. Έχοντας μπερδέψει το όνειρο με την πραγματικότητα, νομίζει πως πηγαίνει να πολεμήσει τους Εβραίους και καλεί τους ακολούθους του στη μάχη (Son pur queste). Σύντομα αντιλαμβάνεται πως όλα ήταν ένα όνειρο και πως τα κλάματα είναι της κόρης του Φενένα που οδηγείται στο εκτελεστικό απόσπασμα, υπό τις ιαχές του πλήθους. Ο Ναβουχοδονόσορ προσεύχεται στο Θεό των Εβραίων ως τον μόνο αληθινό Θεό και ζητά συγχώρεση και γιατρεία (Dio di Giuda). Οι προσευχές του εισακούονται και ο θεραπευμένος πλέον από την τρέλα βασιλιάς ξεκινά με λίγους πιστούς στρατιώτες να σώσει την κόρη του (O prodi mei). Ο Βέρντι με τον Ναβουχοδονόσορ δημιούργησε τον πρώτο σημαντικό ρόλο για βαρύτονο.

Τζουζέπε Βέρντι (1813-1901)

Ντουέτο “Donna, chi sei?” από την όπερα “Ναμπούκο”

Το ντουέτο ‘Donna, chi sei?’ διαδραματίζεται στη Γ΄ πράξη όταν ο έκπτωτος βασιλιάς εκλιπαρεί για συγχώρεση την Άμπιγκειλ και ζητά έλεος για την κόρη του, όμως αυτή παραμένει ασυγκίνητη και του αρνείται τα πάντα.

Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι (1840-1893)

Ιταλικό καπρίτσιο, έργο 45

Το ‘Ιταλικό καπρίτσιο’ είναι μία σύνθεση του Τσαϊκόφσκι τριών μερών σε μία κίνηση, που εμπνεύστηκε μετά από ένα ταξίδι του στην Ιταλία. Εκεί συνέλεξε παραδοσιακά τραγούδια και ήχους των ιταλικών δρόμων, που συνδύασε με χαρακτηριστικές μελωδίες της τοπικής μουσικής και τον έντονο συναισθηματισμό της σε ένα όμορφο τελικό αποτέλεσμα. Το έργο ξεκινά με ένα προσκλητήριο από τις τρομπέτες,

παραπέμποντας στο προσκλητήριο της Ιταλικής Βασιλικής Φρουράς που άκουγε καθημερινά από το ξενοδοχείο του ο συνθέτης, στο οποίο συμμετέχουν σταδιακά και τα υπόλοιπα πνευστά παραπέμποντας πλέον σε μουσικές του δρόμου. Τα φαγκότα φέρνουν έναν πένθυμο χαρακτήρα και τα έγχορδα σκορποούν μελαγχολία. Μέσα από όμορφους διαλόγους των ξύλινων πνευστών φτάνουμε στο δεύτερο μέρος που ξεκινά με μία χαριτωμένη μελωδία από τα όμποε και καταλήγει με ένα χαρακτήρα εμβατηρίου. Το τρίτο μέρος είναι μία συναρπαστική ταραντέλα που περιέχει και το γνωστό παραδοσιακό τραγούδι ‘Bella ragazza dalle trecce bionde’ και το κομμάτι καταλήγει με λαμπρότητα.

Τζάκομο Πουτσίνι (1858-1924)

Άρια “Un bel di vedremo” από την όπερα “Μαντάμ Μπατερφλάι”

Η ‘Μαντάμ Μπατερφλάι’ είναι μία τρίπρακτη τραγωδία του Πουτσίνι που εξελίσσεται στην Ιαπωνία, στις αρχές του 20ου αιώνα και βασίζεται σε πραγματική ιστορία. Η Τσο-Τσο Σαν ή αλλιώς Μπατερφλάι είναι μία 15χρονη γκέισα που ανταποκρίνεται στον έρωτα του Αμερικανού υποπλοίαρχου Πίνκερτον και απαρνείται μέχρι και την πίστη της για χάρη του. Αυτός όμως την εγκαταλείπει και παντρεύεται μία συμπατριώτισσά του, η οποία επιθυμεί μάλιστα να υιοθετήσει το παιδί της Μπατερφλάι με τον Πίνκερτον. Η συντετριμμένη πρωταγωνίστρια οδηγείται στο χακαίρι για να πεθάνει με τιμή. Ο Πουτσίνι καταπιάνεται για πρώτη φορά με έναν εξωτικό πολιτισμό και καταφέρνει να υπερτονίσει τις διαφορετικές κλητούρες Ανατολής και Δύσης, ενώ ανακαλύπτει και χρησιμοποιεί πλήθος παραδοσιακών ιαπωνικών μελωδιών. Η υπέροχη άρια “Un bel di vedremo” της Μπατερφλάι ραγίζει καρδιές, καθώς η πρωταγωνίστρια εκφράζει την προσμονή της και την ακλόνητη πίστη της για την επιστροφή του υποπλοίαρχου, ενισχύοντας ακόμη περισσότερο την τραγικότητα των επερχόμενων γεγονότων.

Τζάκομο Πουτσίνι (1858-1924)

Ιντερμέτζο από την όπερα “Μανόν Λεσκώ”

Η Μανόν Λεσκώ είναι ένα δράμα σε 4 πράξεις του Πουτσίνι, σε λιμπρέτο βασισμένο στο μυθιστόρημα του αβά Αντουάν-Φρανσουά Πρεβό ‘Η ιστορία του ιππότη ντε Γκριέ και της Μανόν Λεσκώ’. Η επιλογή του συνθέτη να ασχοληθεί με τον περίφημο αυτό μυθιστόρημα ήταν ιδιαίτερα ρισκοκίνδυνη, δεδομένης της πρότερης επιτυχίας της όπερας του Μασνέ με το ίδιο θέμα. Ο Πουτσίνι όμως ήθελε να διηγηθεί την ιστορία της Μανόν Λεσκώ ‘όχι με πούδρες και

μενουέτα σαν Γάλλος, αλλά με απελπισμένο πάθος σαν Ιταλός', αφού 'μια γυναίκα σαν τη Μανόν δεν θα μπορούσε να έχει έναν μόνο εραστή'. Στο τέλος της Β' πράξης η Μανόν έχει συλληφθεί και οδηγείται στη φυλακή. Κατά τη διάρκεια του ιντερμέτζο μεταφέρεται από το Παρίσι σε μια φυλακή της Νορμανδίας για να απελαθεί από εκεί στις Η.Π.Α.. Η συγκλονιστική μουσική του Πουτσίνι μεταφέρει αυτό το πάθος και την αγωνία της πρωταγωνίστριας, προδίδοντας και τις σκέψεις της να εγκαταλείψει τον Ντε Γκριέ για κάποιον πλουσιότερο, φέρνοντας μια νότα αισιοδοξίας και ελπίδας στο τέλος, που σύντομα θα διαψευστεί από τις εξελίξεις.

Τζάκομο Πουτσίνι (1858-1924)

Άρια 'Nulla...silenzio' από την όπερα "Ο Μανδύας"

Στις αρχές της δεκαετίας του 1920 ο Πουτσίνι συνέλαβε την ιδέα μια τριλογίας που να παραπέμπει στη 'Θεία Κωμωδία' του Δάντη. Για να επιτύχει τον παραλληλισμό αποφάσισε να γράψει μία ρεαλιστική ιστορία τρόμου, ένα θρησκευτικού χαρακτήρα έργο και μία εύθυμη όπερα μπούφα. Έτσι λοιπόν η μονόπρακτη όπερα 'Ο Μανδύας' συμβολίζει την Κόλαση, η 'Αδερφή Αντζέλικα' το Καθαρτήριο και ο 'Τζιάννι Σκίκι' τον Παράδεισο. Με την ολοκλήρωση των τριών έργων το 1918 η τριλογία ονομάστηκε 'Το Τρίπτυχο', όπως πρότεινε ένας φίλος του συνθέτη από τα τρίπτυχα που στόλιζαν ιερούς άμβωνες γοθτικού ρυθμού.

Ο 'Μανδύας' είναι ένα σκοτεινό δράμα που παρουσιάζει την ανθρώπινη δυστυχία μέσα από την ιστορία ενός φτωχού ζευγαριού στο Παρίσι. Ο Μικέλε αγαπά με πάθος τη σύζυγό του Τζορτζέττα, όμως αυτή νιώθει παγιδευμένη σε ένα γάμο που δεν την ικανοποιεί πλέον και αναπολεί την πρότερη ζωή της. Ερωτεύεται το γοητευτικό νεαρό Λουίτζι και προκαλεί τη ζήλια του συζύγου της, με τραγικά αποτελέσματα για όλους. Ο ίδιος ο μανδύας στο έργο μετατρέπεται από σύμβολο προστασίας της οικογενειακής θαλπωρής σε ένα κάλυμμα φρικτών πράξεων και σκοτεινών συναισθημάτων, που γεννιούνται από τα χαμένα όνειρα.

Στην άρια 'Nulla... silenzio' (Τίποτα... ησυχία) ο Μικέλε μονολογεί όντας κρυμμένος για να πιάσει τη γυναίκα του επ' αυτοφώρω με τον εραστή. Αφού αναρωτιέται ποιος να είναι αυτός καταλήγει στην απόφαση πως την ειρήνη μέσα του θα φέρει μόνο ο θάνατος.

Νίκος Κυριακού

Πιέτρο Μασκάνι (1863-1945)

Ιντερμέτζο από την όπερα Αγροτική Ιπποσύνη (Cavalleria Rusticana)

Η 'Αγροτική Ιπποσύνη' του Πιέτρο Μασκάνι είναι αναμφισβήτητα μία από τις πλέον αγαπημένες, διαχρονικά, ιταλικές όπερες, χαρακτηριστική του βερισμού. Πρόκειται για ένα μελόδραμα σε μία πράξη που περιγράφει τη ζωή σε ένα χωριό της Σικελίας, μια Κυριακή του Πάσχα, στα τέλη του 19ου αιώνα. Πάθη, μίση, έρωτες, απιστίες, ζήλιες και η αναπόφευκτη σιτσιλιάνικη βεντέτα συνθέτουν το σκηνικό αυτού του υπέροχου έργου. Το Ιντερμέτζο της όπερας ακούγεται πριν τη μονομαχία του Τουρίντου με τον Άλφιο και αποτελεί μία από τις διασημότερες λυρικές μελωδίες όλων των εποχών, ενώ είναι και η πλέον αγαπημένη μελωδία των γονδολιέρηδων της Βενετίας.

Πιέτρο Μασκάνι (1863-1945)

Άρια "Voi lo sapete, o mamma" από την όπερα Αγροτική Ιπποσύνη (Cavalleria Rusticana)

Η άρια της Σαντούτσα 'Voi lo sapete, o mamma' από την 'Αγροτική Ιπποσύνη' αποτελεί την απελπισμένη κραυγή βοήθειας της προδομένης συζύγου προς την πεθερά της, όταν ανακαλύπτει πως ο Τουρίντου δεν έπαψε ποτέ να αγαπά τη Λόλα και μάλιστα έχουν σμίξει ξανά. Η απροθυμία της Λουτσία να βοηθήσει ουσιαστική νύφη της, την οδηγεί στην αποκάλυψη της σχέσης στον έτερο απατημένο σύζυγο, τον Άλφιο, και στα μετέπειτα τραγικά γεγονότα.

Πιέτρο Μασκάνι (1863-1945)

Ντουέτο "Ah! Il signore vi manda, Compar Alfio..." από την όπερα Αγροτική Ιπποσύνη (Cavalleria Rusticana)

Το ντουέτο της Σαντούτσα με τον Άλφιο 'Ah! Il signore vi manda' από την 'Αγροτική Ιπποσύνη' είναι η αποκάλυψη της σχέσης του Τουρίντου με τη Λόλα από την προδομένη σύζυγο προς τον έτερο απατημένο, που πυροδοτεί τις τραγικές εξελίξεις της συνέχειας, αφού ο Άλφιο καταλήγει στην απόφαση να ξεπλυθεί με αίμα αυτή η απιστία.

GALA

MARIA CALLAS

Διεύθυνση ορχήστρας Philippe Bach

photo by Michael Reichel

Με ένα ρεπερτόριο 60 σκηνικών έργων και 500 ορχηστρικών έργων, η τεράστια εμπειρία του Philippe Bach αντικατοπτρίζεται στο εύρος του ρεπερτορίου που καλύπτει τέσσερις αιώνες μουσικής. Πέρα από το διαδεδομένο οπερατικό ρεπερτόριο έργων των Βάγκνερ, Βέρντι, Μότσαρτ, Πουτσίνι, Μπρίττεν, Ροσσίνι και Γιάντσεκ, το ενδιαφέρον του Philippe Bach στρέφεται στη μοντέρνα μουσική και τον έχει οδηγήσει στην εξερεύνηση λυρικών έργων συνθετών όπως ο Χέντσε, ο Μάξγουελ Ντέιβις και ο Σοέκ, αλλά και να αναπτύξει μία ειδική σχέση με τη μουσική του Τόμας Έιντεν. Το πάθος του να συστήσει στο κοινό λιγότερα γνωστά έργα τον έχει οδηγήσει στο να χτίσει μία εντυπωσιακή λίστα 'ενδιαφερόντων και ασυνήθιστων έργων', την οποία απολαμβάνει να παρουσιάζει σε θεματικά προγράμματα που χτίζει γύρω από διάσημα μεγάλα έργα.

Ο Philippe Bach σπούδασε κόρνο στη Μουσική Σχολή της Βέρνης και στο Ωδείο της Γενεύης, καθώς και διεύθυνση ορχήστρας στη Μουσική Σχολή της Ζυρίχης με τον Johannes Schlaefli. Το 2005 κέρδισε υποτροφία από την αναγνωρισμένη Αμερικανική Ακαδημία Διεύθυνσης Ορχήστρας του Μουσικού Φεστιβάλ του Άσπεν,, ενώ διετέλεσε συνεργάτης στο Royal Northern College of Music του Μάντσεστερ. Το 2006 κέρδισε τον Διαγωνισμό Μαέστρων 'Jesús López-Cobos' και υπήρξε βοηθός του López-Cobos στο Teatro Real της Μαδρίτης τα έτη 2006-2008 και Πρώτος Αρχιμουσικός και Αναπληρωτής Μουσικός Διευθυντής στο Theater Lübeck μεταξύ 2008-2011. Από το 2011 ο Philippe Bach είναι Γενικός Μουσικός Διευθυντής στο Das Meininger Theater.

Παράλληλα, κατέχει τις θέσεις του Αρχιμουσικού και του Καλλιτεχνικού Διευθυντή της Kammerphilharmonie Graubünden στο Κουρ της Ελβετίας και του Αρχιμουσικού της Berner Kammerorchester. Εκτός από τακτικός καλεσμένος των Orchestra della Svizzera Italiana, Szczezin Philharmonic και της Bern Symphony Orchestra, ο Philippe Bach έχει διευθύνει επίσης πολλές Ευρωπαϊκές Ορχήστρες όπως τις Royal Liverpool Philharmonic, BBC Philharmonic, Royal Scottish National Orchestra, RTE National Symphony Orchestra, Helsinki Philharmonic, Tonhalle Orchester, Basel Symphony, Kammerorchester Basel, Orchestre de Chambre de Lausanne και Orquesta Sinfonica de Madrid.

Σοπράνο

Αλεξία Βουλγαρίδου

Σπούδασε στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών και με την Δάφνη Ευαγγελάτου στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου.

Ξεκίνησε τη διεθνή της καριέρα στο Φεστιβάλ του Bregenz στο ρόλο της Mimi/'La Bohème' δίπλα στον Rolando Villazon, στο Μόναχο, υπό την διεύθυνση του Sir Collin Davis ως Σουζάνα/'Οι Γάμοι του Φίγκαρο' και στη Σκάλα του Μιλάνου ως Manon. Με την όπερα 'Mefistofele' του Boito εμφανίζεται στη Ραβέννα και την Τυνησία, υπό την διεύθυνση του Riccardo Muti.

Έχει ηχογραφήσει ένα προσωπικό άλμπουμ με τον τίτλο 'A portrait' με την Ορχήστρα της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας στο Μόναχο (BMG), 'La Clemenza di Tito' (Sony BMG) και 'La Rondine' με την Συμφωνική Ορχήστρα του Σίδνεϊ.

Επίσης κυκλοφορούν σε DVD-Video, η όπερα 'La Boheme' από το Φεστιβάλ του Μπρέγκεντς, με την Αλεξία ως Μιμή, δίπλα στον Rolando Villazon και τη Συμφωνική Ορχήστρα της Βιέννης, Blanche/'Dialogues des Carmélites' (Poulenc), καθώς και το DVD από το Palau de les Arts της Βαλένθια, Liu/'Turandot' με τον Zubin Meta, το οποίο βραβεύτηκε από το περιοδικό Gramophone.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί η συμμετοχή της στο φιλμ "Deux" σε ρόλο τραγουδίστριας, μαζί με την ηθοποιό Isabel Huppert, για το Φεστιβάλ των Καννών. Σημαντικός σταθμός της καριέρας της είναι η εμφάνισή της στο Προεδρικό Μέγαρο της Ρώμης, με το 'Ρέκβιεμ' του Βέρντι, υπό την διεύθυνση του Riccardo Muti.

Στις εμφανίσεις της συμπεριλαμβάνονται: 'Rome and Juliette', 'Atlanta', 'Requiem' του Βέρντι στη Ραβέννα με τον Riccardo Muti, "Otello" στο Αμβούργο με την Simone Young, 'Carmen' στην Βαλένθια με τον Lorin Maazel, "Dialogues des Carmelites" -Κρατική Όπερα Αμβούργου, 'La Bohème'-Κρατική Όπερα Βερολίνου, με τον μαέστρο Gustavo Dudamel, 'Anna Bolena' -Teatro Massimo, Παλέρμω, 'Turandot' του Πουτσίνι, με μαέστρο τον Zubin Meta στο Palau de les Arts της Βαλένθια.

Μια σειρά από εξαιρετικά σημαντικές εμφανίσεις εκτόξευσαν την καριέρα της: 'La Bohème' στη Σκάλα του Μιλάνου με διευθυντή ορχήστρας τον Gustavo Dudamel, 'La Traviata' -Κρατική Όπερα Αμβούργου, 'La Bohème' στο Royal Opera House Covent Garden, "Luisa Miller" στο Palau de les Arts, Reina Sofia της Βαλένθια με τον Marcello Alvarez και διευθυντή ορχήστρας τον Lorin Maazel.

Το 2009 ερμήνευσε Marguerite/'Faust' του Gounod στη Βαλένθια, το οποίο ηχογράφησε με τον Andrea Bocelli, στο Παλέρμω, υπό την διεύθυνση του Michel Plasson.

Τον Δεκέμβριο 2010 πραγματοποίησε επίσης μια μεγάλη περιοδεία στις Η.Π.Α. με τον διάσημο τενόρο Andrea Bocelli.

Οι εμφανίσεις της στην Ελλάδα λόγω των απαιτήσεων της καριέρας της σε όλο τον κόσμο είναι λιγοστές. Έχει εμφανισθεί στην Εθνική Λυρική Σκηνή ως Παμίνα (2000/01), Βιολέττα (2001/02), Μαργαρίτα (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 2011/12) και Δυσδαιμόνα (Ωδείο Ηρώδου Αττικού, 2013/14).

www.voulgaridou.com

Βαρύτονος

Άρης Αργύρης

Ο διεθνώς αναγνωρισμένος Έλληνας βαρύτονος Άρης Αργύρης είναι ένας από τους εξέχοντες τραγουδιστές των ημερών μας στο οπερετικό και συμφωνικό ρεπερτόριο. Έχει συνεργαστεί με αρκετούς μαέστρους, όπως: Zubin Mehta, Kurt Masur, Christian Thielemann, Yakov Kreizberg, Gustav Kuhn, Donato Renzetti, Manfred Honeck, Walter Attanasi, Graeme Jenkins, Carlo Franci, Antonello Allemandi, Patrick Lange και Carlo Rizzi.

Μετά τις συνεργασίες του με το Musiktheater im Revier στο Γκέζελκίρχεν, το Θέατρο του Ντόρτμουντ και την Όπερα της Βόννης, έγινε μέλος της Όπερας της Φρανκφούρτης.

Έκτοτε καλείται τακτικά για εμφανίσεις διεθνώς σε μέρη όπως η Αρένα της Βερόνας, η Αγία Πετρούπολη, η Όπερα του Μόντρεαλ, το Gärtnerplatztheater του Μονάχου, το Φεστιβάλ Αθηνών &

Επιδαύρου, το Διεθνές Φεστιβάλ Γκλουκ, το Μουσικό Θέατρο του Ρεβιέρ, η Semperoper της Δρέσδης, η Vlaamse Opera, το Les Theatres de la Villes του Λουξεμβούργου, το Theatre de la Monnaie, τα Θέατρα του Φράιμπουργκ, της Βιέννης, του Τσέμνιτς, του Σαιντ Γκάλεν, της Βόννης και της Βέρνης, η Όπερα της Σκωτίας, η Israel Philharmonic Orchestra, υπό τη μουσική διεύθυνση του Zubin Mehta, η Κρατική Όπερα του Αμβούργου, το Teatro San Carlo της Νάπολης, το Aalto Musiktheater του Έσσεν, η Όπερα του Σαν Ντιέγκο, το NNT του Τόκυο, η Κρατική Όπερα του Βερολίνου, το Savonlinna Opera Festival και πολλά ακόμη. Το ρεπερτόριο του περιλαμβάνει ρόλους όπως Βόταν ('Βαλκυρία'), Σκάρπια ('Τόσκα'), Ριγκολέττο, Αμονάστρο ('Αϊντα'), Ντον Τζιοβάννι, Ρενάτο ('Χορός Μεταμφιεσμένων'), Ιωάννης Βαπτιστής ('Σαλώμη'), Φίγκαρο ('Ο Κουρέας της Σεβίλλης'), Εσκαμίγιο (Κάρμεν), Τζ. Ζερμόν ('Τραβιάτα'), Μαρκέλο ('Μποέμ'), Ροντρίγκο ντι Ρόζα ('Δον Κάρλο'), Κόμης της Αλμαβίβας ('Οι Γάμοι του Φίγκαρο'), Λόρδος Ενρίκο Αστόν ('Λουσία ντε Λάμερμουρ'), Φρανκ/Φριτζ ('Η Νεκρή Πόλη'), Βαλεντίν ('Φάουστ'), Φραντσέσκο ('Οι Ληστές), Οι Τέσσερις Κακοί ('Τα Παραμύθια του Χόφμαν').

Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε στη γενέτειρά του με τον Κώστα Πασχάλη, τον Φραγκίσκο Βουτσινό και τη Δέσποινα Καλαφάτη. Το 1999 έλαβε την Υποτροφία Μαρία - Κάλλας στην Αθήνα και συνέχισε τις σπουδές στο τραγούδι στα υψηλού επιπέδου μαθήματα της καθηγήτριας Δάφνης Ευαγγελάτου στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου.

Το 2002, ο Άρης Αργύρης κέρδισε στο Διεθνή Διαγωνισμό Τραγουδιού στο Kammeroper Schloss Rheinsberg, όπου ερμήνευσε τον ομώνυμο ρόλο από τον 'Ντον Τζιοβάννι' του Μότσαρτ.

Η δισκογραφική του δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις όπως η 'Ariadne-Dithyrambos για βαρύτονο και ορχήστρα' του Siegfried Matthus και την άρια του Ολοφέρνη από την όπερα 'Ιουδήθ' του Μάθους που κυκλοφόρησε σε CD από την Genuin, ενώ τον βλέπουμε να τραγουδά ως Εσκαμίγιο στην πρώτη τριδιάστατη ταινία όπερας, που βασίστηκε στην παραγωγή της 'Κάρμεν' του Royal Opera House, σε σκηνοθεσία της Francesca Zambello και μαέστρο τον Κωνσταντίνο Καρούδη.

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

www.tssso.gr f y t i

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δεκαοκτώ μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βωβού κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, όπου αναπτύσσει ποικίλες δράσεις για παιδιά κάθε ηλικίας, ενώ υποδέχεται κάθε χρόνο μεγάλο αριθμό φοιτητών και μαθητών δωρεάν στις συναυλίες της.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η ορχήστρα πραγματοποιεί συχνά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό και εκδηλώσεις για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ επισκέπτεται συστηματικά νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ.

Η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς, μέσω διαγωνισμών για νέους καλλιτέχνες ή εργαστηρίων που πραγματοποιούνται σε μουσικά σχολεία, ενώ προωθεί συστηματικά τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία με πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων Ελλήνων συνθετών.

Η έντονη δισκογραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS, που έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπούν διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας, όπως L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Bocelli, A. Khat-chaturian, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Rostropovich, M. Maisky, M. Nyman, Y. Talmi, D.D. Bridgewater, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, R. Vargas, T. Hampson, P. Gallois, Οδ. Δημητριάδης, Α. Καβάκος, Δ. Σγούρος, Κ. Κατσαρής, Ε. Καραϊνδρου κ.ά.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, η Κ.Ο.Θ. επισκέπτεται συχνά πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, ενώ έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Κύπρο, Μασσαλία, Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ
Tutti
Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίνης
Αλεξάνδρα Βόλτσπ
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης
Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα
Tutti
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΙΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντίμιταρ Ιβάνοφ
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικόλας Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου
Tutti
Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γρασιονίδης
Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β'

Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος Κοσκινάς
Ανδριάνα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Κόκκορας

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιος Καραμούζη
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Έφορος
Κ.Ο.Θ.
Ανδρέας Παπανικολάου

GRAND HOTEL PALACE

Επίσημος
Χορηγός
Φιλοξενίας

Κρατικής
Ορχήστρας
Θεσσαλονίκης

freelance

Thessaloniki - Greece, t: 2310 549000, www.grandhotelpalace.gr